

නුතන වී වගාවෙහි වැදගත් තැන්

බතලගොඩ වී අභිජනන මධ්‍යස්ථානයේ
ආචාර්ය එම්. පී. බනපාල

නුතන වී වගාව ගැන සිතන සෑම අවස්ථාවකම එහි විද්‍යාත්මක බව පිළිබඳව අප කොතරම් ආලකිලිමත්ද යනු සිතට නැගෙන පැනයකි. එනිසා පුරවසරයන්ට අප මගා කරන වී වර්ග ගැන අප තුළ පැහැදිලි දැවබෝධයක් තිබේද යනු විමසිලිමත්ව බැලිය යුතුය.

අපේ ඉතිහාසයෙන් එපිට යුගයක සිටම වී වගාව මෙහි පැවතුනි. එකල භාවිත වූන වී වර්ග අපි දේශීය වී වර්ග ලෙස හඳුන්වමු. මෙම දේශීය වර්ග විවිධ නම් වලින් හැඳින්වූ අතර විවිධ වයස් කාණ්ඩයන්ට අයිති විය. දේශගුණික හේතූන් මත හා ජල පහසුකම් අනුව විවිධ ප්‍රදේශයන්හි එක් එක් වර්ගයන් ප්‍රචලිත විය. මෑතක් වන තුරුම (1960 වසර) මෙම වර්ගයන් ජනප්‍රියව පැවතුනි.

අනතුරුව “එච්” වී ප්‍රභේද බිහිවිය. එවකට “හයිබ්‍රිඩ්” නොහොත් “මුහුන්” යන අරුත ගෙන දීම සඳහා යෙදුන අකුරකි. එහෙත් වචනයෙහි පරිසමාප්තයෙන්ම මෙම වර්ග මුහුන් වර්ග යනුවෙන් හැඳින්විය නොහැක. ඒ, වී අභිජනකයා අතින් ඔබ අතට වී වර්ග පත් වන විට “මුහුන්” ස්වරූපය සම්පූර්ණයෙන්ම පාහේ තුරන්ව ගොස් ඇති බැවිනි. නොඑසේ නම් එම වර්ග තව දුරටත් ඒ හා සමාන පෙළපත් බිහිකිරීමට අසමත් වනු ඇත. (මුහුන් පැලයක් ස්වපරාගනයෙන් පසු දෙමව්පිය පැලෑටිත් සතු ලක්ෂණයන් නා නා අන්දමින් කැටිකරගත් පෙළපත් බිහිකිරීමට සමත් වෙයි. වී වර්ගයන් තුළ 100% ක්ම පාහේ ස්වපරාගනය මගින් බිඳ බිහි කෙරේ.)

එවී වී වර්ග මගින් එක් එක් ජනප්‍රිය වර්ග අතර වෙන් වෙන්ව පැතිර පැවතුන හිතකර.

ලක්ෂණයන් කැටි කිරීම සිදුවිය. ඔදින පැවති පැලෑටි ස්වරූපයේ සීමාවන් කළ වැඩි අස්වැන්න, පොහොර ප්‍රතිචාරය, කොළපාලු රෝගයට සහ පයෙහි අහිතකර ලක්ෂණයන්ට ඔරොත්තු දීම මේ ලක්ෂණයන් අතර විය. එහෙත් පැලෑටි ස්වරූපයෙහි සැලකිය යුතු වෙනසක් සිදු නොවුනි. දේශීය ආරයන් මෙන්ම එවී ආරයන්ද අධික උසින් හා එල්ලා වැටෙන සුලු කොළදලකින් සමන්විත විය. මෙනිසා අස්වැන්න වැඩිකිරීමට නිඬු ඉඩකඩ සීමිත විය. ඒ මක්නිසාද යත්,

1. පැලෑටියෙහි නිෂ්පාදනයට අවශ්‍ය අන්දමින් පත්‍ර පිහිටා නොතිබීම (හිරු ළිය කායකික්ෂමව උපයෝගී කර ගැනීමට නොහැකි වීම)
2. අධික උස් බව නිසා පැලෑටිය පෙරලීම (විශේෂයෙන් වැඩි පොහොර භාවිතය සමඟ)
3. පොහොර යෙදීමෙන් වර්ධන අනවශ්‍ය ලෙස වැඩිම පෝතුකොට පැළ අස්වැන්න වෙනුවට අධික කොළදලක් ඇතිවීම (ශෝශයම කොලීම්)

අද භාවිත වී වර්ග වලට වඩා නව යුගයේ වී වර්ග වශයෙන් හැඳින්වේ. මෙමගින් අත සඳහන් අහිතකර ලක්ෂණයන් පිටුපස අත දියුණු වී වර්ග වල වැඩි අස්වැන්න හා අහිතකර ලක්ෂණයන් මෙසේ සඳහන් කළ හැක.

1. වී පැලෑටියකින් හා කෙටි සාස්‍ර ලිහාති පැලෑටි පත්‍ර වලින් වඩා වැඩි අස්වැන්න (ලේලගින් පැලෑටි දැමීමට ඔරොත්තු දෙන අතර පැලෑටිය පළු නිෂ්පාදනය සඳහා වඩා උපයෝගී කර ගැනීම)

2. පොහොර ප්‍රතිචාරයෙහි උසස් බව (පැලෑටි-යෙහි වර්ධනය පිටිම බැවින් පොහොර යෙදීමෙන් අනවශ්‍ය කොළදවක් වෙනුවට වැඩි අස්වැන්නක් ලැබේ).
 3. ධාන්‍ය : පිදුරු අනුපාතය වැඩිවීම - පැලෑටි-යෙහි මූල නිෂ්පාදනයෙන් 50% හෝ වැඩි ප්‍රමාණයක ධාන්‍ය ප්‍රතිඵලයක් ලැබීම. (දේශීය සහ එව වර්ග මගින් වැඩි පිදුරු ප්‍රමාණයක් සහ අඩු ධාන්‍ය ප්‍රමාණයක් නිෂ්පාදනය විය).
 4. ප්‍රශස්ත පත්‍ර ක්ෂේත්‍ර ඵලය වැඩිවීම (එක් වර්ග ඒකකයක් තුළ හිරු එළිය කායාබ්ක්ෂමව උපයෝගී කර ගැනීම සඳහා ඇසිරිය හැකි පත්‍ර ක්ෂේත්‍ර ඵලය ඉහළ යාම මගින් දළ නිෂ්පාදනය ඉහළ යාම).
- වි පැලෑටියෙහි ස්වරූපය වෙනස් කිරීම මගින් තුරන් වූ එක් විශේෂ ලක්ෂණයක්, නම්

දේශීය පැලෑටි ස්වරූපයෙහි පිහිටා තිබූ සහජ වල් මර්ධන හැකියාවයි. එනිසා දියුණු වර්ග වගා කිරීමේදී අත්‍යාවශ්‍යයෙන්ම වල් මර්ධනය සිදුවිය යුතුය. පොහොර නම් කර්මකාරී පරිසර-යකදී වල් පැලෑටිය ගොයම අහිමිවීම සිටී. මෙහිසා ජලය, පෝෂ පදාර්ථ, හිරු එළිය හා අවකාශය සඳහා දැනී වන කරගයෙන් ගොයම පසුබිසින අතර අස්වැන්න සැලකිය යුතු අන්දමින් පහත වැටේ. වල් මර්ධනය නොකළ ගොයමට පොහොර අහිමිකරය. ඒ දැනට ගොයමෙහි වන සමහර වල් වග් ගොයමට වඩා වේගයකින් පොහොර භාවිතා කිරීමට හැකි ඒවා බැවිනි. පොහොර නොයොදන්නේ නම් රෝග හා කෘමි උවදුරු පිළිබඳව අප උද්යෝගිමත් නොවිය යුතුය. ඒ හොඳින් වැඩෙන පැලෑටියක් හැර කේඩාරි වූ පැලෑටින් රෝග හා කෘමි උවදුරු වලට පහසු-වෙන් ගොදුරු නොවන බැවිනි. එනිසා දියුණු වී වග්වල ඉරණම සම්පූර්ණයෙන්ම වල් මර්ධනය උඩ රඳා පවතී.

අද ඔබ අතර ජනප්‍රිය විවිධ නව දියුණු වී වර්ග පිළිබඳව අවබෝධයක් පහත සඳහන් අයුරු සැකෙවින් ලබා දිය හැක.

ජනප්‍රිය වී වර්ග පිළිබඳ සටහන
(සියලුම නිෂ්පාදිත වර්ග අඩංගු නොවේ)

වයස	වර්ගය	අස්වැන්න දීමේ හැකියාව (අක්/බ්‍රසල්)
මාස 3	බීජී 34-8	140
	බීජී 276-5	140
මාස 3½	බීජී 34-6	140
	බීජී 94-1	200
	බීජී 350	200
මාස 4	බීජී 380	200
මාස 4½	බීජී 11-11	140
	බීජී 379-2	200
	බීජී 400-1	200
	බීජී 450	140

විශේෂ ලක්ෂණයන්

1. දුඹුරු කඩු භානියට ඔරොත්තු දීම : බීජී 379-2
2. ගොක්මැටි භානියට ඔරොත්තු දීම : බීජී 276-5, බීජී 350, බීජී 380, බීජී 400-1, බීජී 450

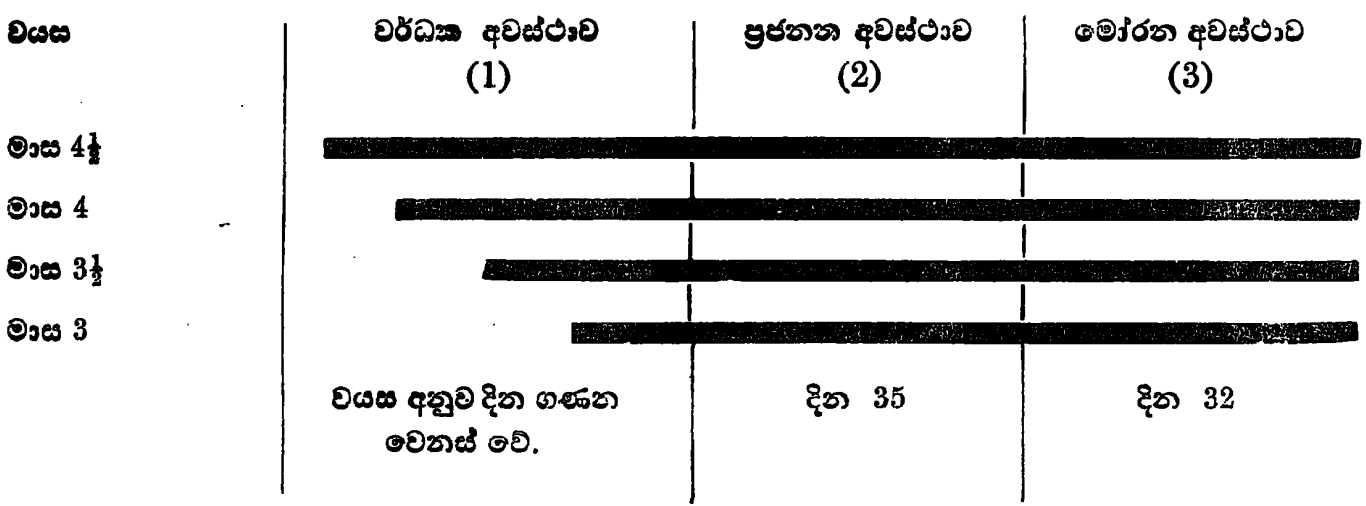
අප දැන් වී වර්ග ගැන දැනිමු. වී වර්ගයක් වැඩිමට එම වර්ගය වැඩෙන හැටි දැනගත යුතුය. එය නොදන හොත් අප සාර්ථක ගොවීන් නොවෙමු. වී වර්ගය කුමන වියස් කාණ්ඩයකට අයත් වුවද එහි වැඩිම ප්‍රධාන වශයෙන් අවස්ථා තුනකම බෙදිය හැක. ඒ මෙසේය.

1. වර්ධක අවස්ථාව (කොළ, රිකිලි, දඬු වැඩෙන අවස්ථාව)
2. ප්‍රජනන අවස්ථාව (ගොයම් කරල් පිළිසිදීම සහ පිදීම අතර කාලය)
3. මෝරන අවස්ථාව (ගොයම් පිදීම, කිරිවැදීම සහ මේරීම).

ඉහත සඳහන් ප්‍රජනන අවස්ථාව (2) සහ මෝරන අවස්ථාව (3) සඳහා වියස් කාණ්ඩය කුමක් වුවද දළ වශයෙන් ඒ ඒ අවස්ථාව සඳහා පිළිවෙලින් දින 35 ක් - දින 32 ක් පමණ අවශ්‍ය වේ. වියස් කාණ්ඩය අනුව වී වර්ග අතර සැලකිය යුතු වෙනසක් මෙම අවස්ථා දෙකෙහිදී දක්නට නොමැත. එනිසා වී වර්ගයක වයස තීරණය වනුයේ වර්ධක අවස්ථාවෙහි දීඬු බව අනුවය. වැඩිමහල් වී වර්ගයකට දිගු වර්ධක අවස්ථාවක් වෙයි. බාල වී වර්ගයක වර්ධක අවස්ථාව කෙටිය. පහත සඳහන් රූපයෙන් ඒ බව පෙන්වුම් කෙරේ.

රූපය 1.

වී පැලෑටියේ වර්ධක අවස්ථාවන්

වී පැලෑටි ජීවන චක්‍රයෙහි ලදුරු අවධිය වන වර්ධක අවස්ථාවෙහි (1) නොයෙකුත් දැසිදුවේ. පැලවීම, තවාන් කාලය, රිකිලි දැමීම, කොළ දලු හා දඬු පුරුක් හට ගැනීම, මේ සියල්ල වර්ධක අවස්ථාව පිළිබිඹු කරයි. මින් සමහරක් ප්‍රජනන අවස්ථාවෙහිදී සිදු වුවද වැඩි වශයෙන්ම වර්ධක අවස්ථාවට සීමාවෙයි.

ප්‍රජනන අවස්ථාවෙහිදී (2) කරල පිළිසිදීම, වී ඇට ප්‍රමාණය තීරණය වීම, පරාග හා කලංක වැනි ප්‍රජනන කොටස් ඇතිවීම සිදුවෙයි.

පිදීම, මල් පිපීම, පරාගනය, කිරිවැදීම සහ මේරීම සිදුවනුයේ මෝරන අවස්ථාවෙහිදීය (3).

අපි වරක් අපසු හැරී බලමු. දේශීය වර්ගයන්හි සිට දියුණු පැලෑටි ස්වරූපයට පා තබන විට වූ එක් විශේෂ සිදුවීමක් අමතක නොකළ යුතුය. දේශීය වී වර්ග වල බරවූ කරලක් විය. නමුත්, නව වී වර්ග වල බරවූ කරල් නොමැත. එහෙත් සෑම විටම කරල් වැඩි ප්‍රමාණයක් දිස්වේ. එනිසා දේශීය වර්ග වල බර කරල් සුළු ප්‍රමාණයක් වෙනුවට සැහැල්ලු වුවද වැඩි කරල් සංඛ්‍යාවක් නව වී වර්ග වලට ලබා දීමට හැකිය. අන් අන්දමකින් මෙය කිවහොත් රිකිලි දැමීමේ අපමණ ශක්තියක් නව වී වර්ග වල ඇත. එනිසා වී වගාවෙහිදී නව වී වර්ග වල රිකිලි දැමීමේ ශක්තියෙන් එල නෙලා නොහන්නේ

ගොයම පැලෑටියට ප්‍රජනන අවස්ථාවෙන් මිදීමට දින 35 ක පමණ කාලයක් අවශ්‍යය. ගොයම පිදීමක් සමඟ ප්‍රජනන අවස්ථාව අවසන් වේ. ඉන් පසුව එළඹෙනුයේ මෝරන අවස්ථාවටය. පිදීමක් සමඟම මල්වල පරාගනය සිදුවේ. අනතුරුව එහි ඇති වන වී ඇටය පළමුව ද්‍රවමය තත්‍වයකින්ද, පසුව කිරිවැදීමෙන්ද, ක්‍රමයෙන් තද ස්වභාවයක් ගනී. වී ඇටයකට ප්‍රමාණවත් ලෙස මේරීමට දින 23-25 අතර කාලයක් සෑහේ. එනමුදු කරලක ඇති ඇට ප්‍රමාණය වරින් වර පරාගනය වීමක්, ගොයම එකවර නොපිදීමක් හේතු කොට මෙම ක්‍රියාවලිය සඳහා දින 32-35 අතර කාලයක් අවශ්‍යය.

පිදීමෙන් පසු පොහොර යෙදීම අස්වැන්න වැඩි කරනු ඇතැයි ඇතැම් මතයකි. කුමණ අවස්ථාවකදී වුව පොහොර යෙදීම පොහොර නොයෙදීමට වඩා හොඳ බැව් පිළිගත හැක. එහෙත් අවසාන වශයෙන් පොහොර යෙදිය හැකි අවස්ථාව ගොයම පිදෙන අවස්ථාව විය හැක. ඒ කෙසේ වුවද පිදෙන අවස්ථාවට යෙදීමට තැන් කරන පොහොර කරල් පිළිසිදෙන අවස්ථාවෙහිදී යෙදීමෙන් වඩා හොඳ ප්‍රතිඵල ලැබිය හැකි බැව් පෙනේ.

මව්සින් මෙලෙස මෙම කරුණු කැටි කළද ඔබේ අවධානය පලුදු නොවන පරිදි වී වගාව පිළිබඳ ඇසු දුටු සැමෙකක්ම ඒත්තු ගැන්වීම සඳහා මෙම ලිපිය ප්‍රමාණවත් නොවේ. වී වගාවෙහි අඩුලුහුඩු කම් සපුරාලීම සඳහා පැවසිය යුතු දෑ බොහෝ ඇත. ඒ සියල්ල සැකෙවින් කැටිකළ විට විවිධ තේමාවන් යටතට ගත හැක. මේ සැමෙකක්ම ඔබ අතින් නිවැරදිව සිදුවනු ඇත්ද යන්න සැකයකි. එසේ වුවද ඔබ සුපරික්ෂාකාරී විය යුතු දෑ මෙසේය.

1. වී වර්ගය (හැකි සෑම අවස්ථාවකම මාස 4 - 4½ නව දියුණු වර්ග භාවිතයෙන්)
2. තවාන් පාලනය (පොහොර යෙදීමෙන් රෙකමදරු කළ තවාන් වපසරිය භාවිතයෙන් හා තවාන් වයස් සීමාව නොඉක්මවීමෙන්)
3. පැල සිටුවීම (වයස අනුව නිවැරදිව පරතරය වෙනස් කිරීමෙන් හා යට නොසිටවීමෙන්)
4. වල් මර්ධනය (ජලය මගින්, පැල සිටුවීමෙන්, විඳර් සහ වජ්කර මගින් රසායනික ක්‍රම මගින් හෝ මේ සෑම ක්‍රමයකම සංකලනයෙන්)
5. පොහොර භාවිතය (කුමන අවස්ථාවකදීද? කුමක් සඳහාද? කොපමණද? කුමන පොහොරද? කෙසේ යෙදීමෙන්ද? යන ප්‍රශ්න වලට පිළිතුරු සැපයීමෙන්)
6. කෘමි උවදුරු හා ලෙඩ රෝග මර්ධනය (අවස්ථානුවිතව අවශ්‍ය තාවයන් මත මර්ධන කටයුතු වල නියැලීමෙන්)

මෙම තීරණ ගැනීම සඳහා ඔබට අවශ්‍ය දැනුම හා සහයෝගය කෘෂිකම් ව්‍යාප්ති නිලධාරීන් මගින් ලැබේ. ඔබ ඒ පිළිබඳව කොතරම් උනන්දුවක් දක්වන්නේද? ඔබේ උනන්දුව අනිවාර්යයෙන්ම ඔබ සාර්ථක ගොවියකු කරනු ඇත.